

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Jesu, sielens lyse dag

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Jesu, sielens lyse dag", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-workid78655.pdf> (tilgået 24. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Nr. 31.

 Mel. Sving dig op mod Himlens etc.

 JEsu, sielens lyse dag,
Glæde, fryd og ære,
Al mit hiertes velbehag,
Lad mig dog frembære
Denne slette tak for al
Dine piners møye,
Kast paa dette fode-fald
Dog et naadigt øye.

 2. Jeg betænker, hvad der dig
Dog bevæge kunde,
At du vilde her for mig
Næsten gaae til grunde,
At du angest, vold og nød
Villig vilde lide,
Og ey mod saa haard en død
Med een mine stride.

 3. Nu din faders kierlighed,
Naadens rige kilde,
Og at du saa meget leed,
Og saa gierne vilde,

*

 - - -

* * 94

 Det har, JEsu, magt det saa,
At ey noget hierte
Tør forsage og forgaae
Udi syndens smerte.

 4. O! et raad, som al forstand,
Vid og sands maa vige,
O! en gierning, som der kand
Aldrig faae sin lige,
Hvad et menneske, det muld,
Ikke værd at nævnes,
Har bedrevet synde-fuld,
Paa GUd selv skal hævnnes.

 5. Mine lysters vilde green,
Har dig saadan slaget,
Og indtil det hvide been
Pidsket, piint og plaget,
Synden haver sat dig saa
Dybt i skyld og brøde,
At du dig omsider maa
Derfor lade døde.

 6. Straffen, som jeg idelig
Skyldig var at lide,
Ligger gandske nu paa dig,
Og ved dødens qvide
Er os fred og frelse bragt,
Derfor vil mig sømme,
Denne kierlighedens magt
Evig at berømme.

7. Lad mig, JEsu! al min tiid
Frugten deraf nyde,

*

8. - - -

* 95

8. At jeg kand i nød og striid
Ved din død mig fryde,
Ach mit hiertes hierte, kast
Ved din død og smerte
Alle mine synders last
Langt bort fra mit hierte.

8. At saa snart jeg ingen fred
I min siel kand finde,
Maatte straxen qvæges ved
Naadens kølne vinde,
JEsu! see! jeg falder dig
Hierte-knuust til fode,
Ønskende at bedre mig
Ret fra grund og rode.

9. Nu jeg veed, paa hvem jeg troer,
Og hos hvem jeg bliver,
Hvo min sag paa denne jord
Og i himlen driver,
JEsus ene er min skiold,
Som mig vil beskierme,
Om end alle dievles vold
Vilde mod mig sværme.

10. Jeg, som efter striid og død
Skal i himlen sveve,
Vil nu i dit favn og skiød
Baade døe og leve,
Til man efter dødens striid
Sige skal med glæde:
Der er JEsus mild og bliid,
Der er hand til stede.

*

10. - - -

* *

10,2: sveve] befinde mig.

96